

مشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه‌ها: www.smtnews.ir/about.html	
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «منعت»	
مدیرمسئول: عاطفه خسروی	
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸ - ۰۹۱۹۱۲۵۱۴۰۶	ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmail.com
تلفن: ۸۲۱۹۰ (داخلی-۱۰۸)	توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸
تهران، خیابان قائم مقام فراهانی - کوچه آزادگان شماره ۲۶ - کدپستی ۱۵۸۶۷۳۳۸۱	
روابط عمومی: pr@smtnews.ir	
چاپخانه: صمیم	
www.smtnews.ir	info@smtnews.ir
telegram.me/smtnews	instagram.com/smtnews
tozi.smtnews@gmail.com	http://eltaa.com/smtnews
https://ble.ir/smtnews	
عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی	
عضو انجمن مدیران رسانه	
عضو تعاونی مطبوعات	

طبیعت بهاری «طارم»، هندوستان ایران

منبع: ایسنا

عائله دولت دو بر ابر می شود

با فرا رسیدن روز جهانی کارگر، مسعود پزشکیان رئیس جمهوری اسلامی ایران در صفحه شخصی خود در شبکه اجتماعی ایکس طی پیامی از صدور دستور حذف شرکت های واسطه تأمین نیرو خبر داد.

این دستور رئیس جمهور با استقبال رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار روبرو شد؛ اولیا علی بیگی این اقدام را گامی بزرگ و عیدی دولت به جامعه کارگری دانسته و بر ضرورت اجرای فوری آن برای رفع دغدغه‌های معیشتی و شغلی کارگران تأکید کرده بود.

پس از آن احمد میدری وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در جمع کارگران از آغاز فرآیند تبدیل وضعیت نیروهای شرکتی خبر داد و اعلام کرد: موضوع تبدیل نیروهای شرکتی به نیروهای مستقیم، پیش از آغاز جنگ تحمیلی اخیر به دستور رئیس جمهور در دستور کار قرار گرفته و اکنون مراحل تدوین و نهایی شدن خود را طی می‌کند.

هزاران نیروی شرکتی سال‌هاست وظایف مستمر و حیاتی دستگاه‌های اجرایی را انجام می‌دهند، اما به دلیل قراردادهای واسطه‌ای و نبود شفافیت آماری، سهمی از ثبات شغلی و نظام اداری رسمی ندارند موضوعی که در سال‌های اخیر به دغدغه دولت و مجلس تبدیل شده است.

تازه‌ترین آمار نیروهای شرکتی دولت و شرایط تبدیل وضعیت آنها را مجید نصیرپور عضو کمیسیون اجتماعی مجلس اعلام کرده و گفته است: بیش از ۱.۲ میلیون نفر مشمول ساماندهی نیروهای شرکتی خواهند بود.

رئیس سازمان اداری و استخدامی کشور نیز به تازگی از تهیه پیش نویس طرح جدید ساماندهی نیروهای شرکتی و ارسال آن به دولت خبر داده و گفته است: تلاش بر این است که این پیش نویس در مدت کوتاهی به تصویب دولت برسد و به همین دلیل با معاون اول رئیس جمهور هم مذاکره‌ای صورت گرفته تا با سازمان برنامه و بودجه در این زمینه رایزنی‌های لازم را از جهت تأمین منابع مالی آن داشته باشد.

رفیع زاده معتقد است که در صورت رفع منابع مالی مورد نیاز برای ساماندهی نیروهای شرکتی و تصویب پیش نویس ارسالی در هیات وزیران، قرارداد نیروهای شرکتی به طور مستقیم با دستگاه مربوطه منعقد می‌شود و به این ترتیب شرکت های واسط کنار گذاشته می‌شوند.

بر اساس این اظهارات به نظر می‌رسد که مشکل اصلی در مسیر ساماندهی نیروهای دولت، بار مالی ناشی از اجرای آن است؛ هرچند رئیس سازمان اداری و استخدامی سال گذشته با اشاره به گفت‌وگوی خود با رئیس مجلس گفته بود: آقای قالیباف تأکید کردند که برای ساماندهی نیروهای شرکتی نیازی به بودجه جدید نیست و باید این مسئله بالاخره تعیین تکلیف شود.

در همین ارتباط داود جوانی عضو هیأت مدیره و دبیرکل کانون انجمن‌های صنفی کارفرمایی شرکت‌های خدماتی پشتیبانی و فنی مهندسی سراسر کشور در گفت و گو با خبرنگار اقتصادی ایرنا با بیان اینکه در قانون عنوان و شرکتی به نام شرکت تأمین نیروی انسانی و یا شرکت واسطه نداریم، اظهار داشت: این عبارت وجود خارجی ندارد و یک غلط مصطلح است که رایج شده است.

وی افزود: اگر منظور از شرکت‌های واسطه، شرکت‌های خدماتی پشتیبانی و فنی مهندسی طرف قرارداد دولت و دستگاه‌های اجرایی است، این شرکت‌ها به موجب قانون و به عنوان شرکت بخش خصوصی بوجود آمده‌اند و بنابراین حذف و یا انحلال آن بخش خصوصی موضوعی نیست که با دستور و مصاحبه انجام شود زیرا در گذشته نیز تلاش‌هایی برای حذف آنها صورت گرفت اما اجرایی و عملیاتی نشد.

جوانی با اشاره به سیاست‌های کلی نظام اداری که بر کوچک سازی و چابک سازی دستگاه‌های اجرایی تأکید دارد، ادامه داد: اگر این اقدامات تاکنون توفیقی نداشته به این دلیل است که هر مصوبه مجلس یا دولت که با قوانین بالادستی در تضاد و تغایر باشد، در عمل به نتیجه نمی‌رسد. به همین دلیل طرح‌ها و مصوبات قبلی در دیوان عدالت اداری، هیأت تطبیق مصوبات دولت با قوانین مجلس، شورای نگهبان یا مجمع تشخیص مصلحت نظام به دلیل این مغایرت‌های قانونی متوقف شده است. دبیرکل کانون انجمن‌های صنفی شرکت‌های خدماتی پشتیبانی و فنی مهندسی اظهار داشت: ۲ میلیون نیروی انسانی در ۳۰ هزار شرکت فعال خدماتی پشتیبانی مشغول به کارند؛ وقتی دولت بر اساس قوانین بالادستی از جمله برنامه چشم‌انداز ۲۰ ساله و برنامه‌های توسعه اول تا هفتم و همچنین قانون و سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی مکلف به کوچک و چابک‌سازی دولت است. چگونه ممکن است به یک باره نیروهای فعلی دولت که حدود ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار نفر است، تقریباً ۲ برابر شود.

وی گفت: مطابق مواد ۱۷ و ۱۸ قانون خدمات کشوری و تصویب‌نامه‌های هیات وزیران و دستورالعمل‌های موجود سقف سود قراردادهای خدماتی-پشتیبانی که از طریق رقابت در مناقصه تعیین می‌شود ۵ درصد است که به دلیل کثرت حاضران در مناقصات این درصد سود به ندرت اتفاق می‌افتد و قراردادهای بسیار پایین‌تر از ۵ درصد امضا می‌شود.

جوانی تصریح کرد: در صورتی که دولت قصد استخدام نیروی جدید را دارد می‌بایست با اصلاح مواد موجود در قانون از جمله محدودیت‌های ماده ۳۲ قانون خدمات کشوری یا حذف مواد ۱۷ و ۱۸ قانون خدمات کشوری و همچنین حذف محدودیت‌های مقرر در قانون برنامه توسعه هفتم یا بازنگری و حذف برخی مواد مربوطه در قانون سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی نسبت به این مهم اقدام کند.

ضرورت ساماندهی نیروهای شرکتی تنها به جنبه‌های مالی یا استخدامی محدود نیست، بلکه به کارآمدی نظام اداری نیز مربوط می‌شود. ثبات شغلی بالاتر، شفافیت در پرداخت‌ها، استانداردهای فرآیندهای جذب و حذف واسطه‌های غیرضروری می‌تواند منجر به افزایش بهره‌وری، رضایت کارکنان، کاهش هزینه‌های پنهان و بهبود کیفیت خدمات عمومی شود. بسیاری از کارشناسان معتقدند نخستین مرحله در این مسیر، ایجاد یک سامانه جامع و به‌روز شونده است که اطلاعات دقیق نیروهای شرکتی، نوع فعالیت آن‌ها، سطح تحصیلات و محل خدمت‌شان را یکپارچه نمایش دهد.

در مجموع، با توجه به گستردگی این نیروها و نقش مهمی که در ارائه خدمات عمومی دارند، ساماندهی آن‌ها از طریق برنامه‌ریزی دقیق، شفاف‌سازی داده‌ها و اصلاح قوانین مرتبط، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر برای مدیریت کارآمد منابع انسانی دولت محسوب می‌شود.

روایت کارگران از شکاف معیشتی

دستمزدهای جدید و پرش‌های قدیمی

از سطح مورد انتظار معیشتی باقی‌مانده؛ مسئله‌ای که در کنار دستمزدهای جدید، همچنان به‌عنوان یکی از پرش‌های تکرار شونده در حوزه روابط کار مطرح است. بیمه بیکاری طبق ۵۵ درصد حقوق پایه محاسبه می‌شود، یعنی حتی اگر کارگر در زمان اشتغال با مزایا و اضافه‌پرداخت‌ها درآمد بالاتری داشته باشد، در دوره بیکاری فقط بخشی از حقوق پایه‌اش ملاک قرار می‌گیرد، نه کل دریافتی واقعی. (سطح حمایت در زمان بیکاری از همان ابتدا پایین‌تر از سطح زندگی زمان اشتغال تعریف می‌شود)

نمی‌دهد. در همین چارچوب، به اعتقاد محمدرضا فرزعلیان، فعال کارگری افزایش دستمزدها در برابر فشار تورمی و رشد مداوم هزینه‌های زندگی آنچنان که باید و شاید، قدرت خرید کارگر را بهبود نمی‌بخشد. علاوه بر موضوع دستمزد، بیمه بیکاری هم از جمله نقاط حساس نظام حمایتی کارگران مطرح می‌شود. مقرری این بیمه بر اساس ۵۵ درصد حقوق پایه محاسبه شده و تنها در شرایط مشخصی افزایش سالانه حقوق می‌تواند بر آن اثر گذار باشد. همین سازوکار باعث شده در برخی دوره‌های بیکاری، دریافتی افراد همچنان کمتر

حداقل دستمزد ساعتی برای کارگران بدون سابقه در سال ۱۴۰۵ به رقم ۷۵۶ هزار و ۵۰۰ ریال رسیده و حقوق پایه ماهانه نیز ۱۶۶ میلیون و ۲۵۵ هزار ریال به‌عنوان کف پرداختی در نظر گرفته شده است. علاوه بر این، مزایای رفاهی از جمله حق مسکن ۳ میلیون تومانی، بن کارگری و حق تاهل نیز به فیش حقوقی اضافه می‌شود. با این حال، تفاوت وضعیت خانوادگی، تعداد فرزندان و سابقه کاری به شکل‌گیری سطوح متفاوتی از حقوق در میان کارگران منجر شده که به گفته برخی تحلیلگران، تصویر واحدی از «حداقل معیشت» ارائه

حداقل دستمزد ساعتی برای کارگران بدون سابقه در سال ۱۴۰۵ به رقم ۷۵۶ هزار و ۵۰۰ ریال رسیده و حقوق پایه ماهانه نیز ۱۶۶ میلیون و ۲۵۵ هزار ریال به‌عنوان کف پرداختی در نظر گرفته شده است. علاوه بر این، مزایای رفاهی از جمله حق مسکن ۳ میلیون تومانی، بن کارگری و حق تاهل نیز به فیش حقوقی اضافه می‌شود. با این حال، تفاوت وضعیت خانوادگی، تعداد فرزندان و سابقه کاری به شکل‌گیری سطوح متفاوتی از حقوق در میان کارگران منجر شده که به گفته برخی تحلیلگران، تصویر واحدی از «حداقل معیشت» ارائه

نگرانی از تعدیل نیرو شدن

بر مبنای مصوبات سال گذشته؛ یعنی در سال ۱۴۰۵ کارگران این واحد قرار است حدود ۱۸ میلیون تومان حقوق بگیرند. وضعیتی که هم از نگاه کارگران و هم از زاویه دید کارشناسان حوزه کارگری به معنای افت جدی قدرت خرید در شرایط تورمی فعلی است. کارگران حالا با وضعیتی مواجهند که در آن هزینه‌های زندگی با شتاب رو به جلو حرکت می‌کنند اما درآمدها در جهت معکوس تعدیل می‌شوند. افزایش سالانه دستمزد لزوماً و کاملاً به بیمه بیکاری منتقل نمی‌شود، مگر در شرایط خاص. در نتیجه، در دوره‌های بیکاری، فاصله بین هزینه‌های واقعی زندگی (که معمولاً با تورم بالا می‌رود) و مبلغ دریافتی بیمه بیکاری بیشتر می‌شود.

روایت رسمی از سازوکارهای حمایتی

اشاره می‌کند، تلاش‌هایی که بیشتر معطوف به مدیریت بحران‌های مقطعی است تا حل ساختاری مشکلات: «در تلاشیم با پرداخت تسهیلات خرد، حمایت از بنگاه‌های کوچک و اجرای طرح‌های اشتغال‌محور، از تعدیل نیرو جلوگیری کنیم.» او همچنین از اجرای طرح «اشتغال عمومی» به‌عنوان یکی از برنامه‌های دوره بحران یاد می‌کند: «این طرح برای به‌کارگیری نیروی کار در پروژه‌های خدماتی و عمرانی طراحی شده تا هم از بیکاری گسترده جلوگیری شود و هم بخشی از نیازهای زیرساختی کشور با هزینه کمتر تأمین شود.»

سخن پایانی

در حالی که مسئولان از بسته‌های حمایتی و برنامه‌های تثبیت بازار کار می‌گویند، کارگران همچنان با این پرسش ساده روبرو هستند: افزایش حقوق در کدام نقطه از زندگی، خود را به سفره آنها می‌رساند؟

ماه‌های گذشته و هم‌زمان با شرایط خاص کشور، این واحد تولید قطعات خودرو که پیش‌تر با حدود ۴۰۰ نیروی کار فعال بوده، بخش عمده‌ای از کارگران را به‌طور ناگهانی به خانه فرستاده؛ یکی از کارگران این واحد می‌گوید: «همان زمان با وعده بازگشت به کار روانه خانه شدیم. قرار بود شرایط که آرام شد ما هم سر کار خود بازگردیم اما زمانی که تماس گرفتند، شرایط به نحوی بود که هر کسی آن را نمی‌پذیرفت.» او ادامه می‌دهد: «هم ساعت کاری‌مان بیشتر شد و هم شرایط جدید تعریف کردند که اگر نمی‌پذیرفتیم، به راحتی تعدیل نیرو می‌شدیم. نتیجه هم شد کار بیشتر و حقوق کمتر.» بر اساس روایت کارگران این شهرک صنعتی، شرایط جدید بدین شرح است: حذف اضافه‌کار و پرداخت حقوق

در همین راستا، علیرضا محبوب، دبیرکل خانه کارگر هم به افزایش ۶۰ درصدی دستمزد کارگران اشاره دارد و آن را «گامی رو به جلو اما ناکافی» توصیف می‌کند: «افزایش ۶۰ درصدی حداقل مزد در شرایط تورمی امروز، قابل توجه است اما هنوز فاصله جدی با هزینه‌های واقعی زندگی کارگران دارد و نگرانی اصلی همچنان معیشت است.» نقطه مقابل روایت کارگران، تأکید برخی مسئولان بر وجود سازوکارهای حمایتی و بیمه‌ای است. روایت‌ها از دل واحدهای تولیدی و صندوق‌های حمایتی نشان می‌دهد که بخشی از تلاش‌ها بیشتر معطوف به مدیریت بحران‌های مقطعی است تا حل ساختاری مشکلات. یک فعال صندوق نیروهای مسلح نیز با اشاره به پوشش بیمه‌ای شاغلان و بازنشستگان می‌گوید: «در صورت وقوع خسارت، امکان تشکیل پرونده و دریافت غرامت از طریق معرفی‌نامه محل خدمت فراهم است و تلاش شده پوشش بیمه‌ای در حوزه اموال و مسکن تقویت شود.» سید مالک حسینی، معاون اشتغال وزارت کار هم به برنامه‌های حمایتی در حوزه اشتغال

وضعیت واحدهای تولیدی، تصویر دیگری از شرایط کارگران ارائه می‌کند. طبق خبرهای منتشر شده، کارگران شرکت فولاد پارس هفت‌تپه از تأمین نشدن مواد اولیه تا قطعی‌های مکرر برق و گاز می‌گویند. مشکلاتی که به گفته آنان، طی یک سال گذشته باعث توقف‌های متعدد تولید شده و حالا حدود ۲۰۰ کارگر این مجموعه را با نگرانی جدی درباره آینده شغلی‌شان مواجه کرده است. یکی از کارگران این واحد تولیدی با ۱۵ سال سابقه کاری می‌گوید: «۱۲ ساعت در روز کار می‌کنیم اما هنوز هم چندین ماه حقوق معوق داریم و بیمه هم به‌موقع پرداخت نشده. این شرایط برای خانواده‌های کارگری قابل تحمل نیست.» از دل شهرک صنعتی منطقه قلعه‌حسن‌خان هم روایت دیگری به گوش می‌رسد. طی

درمان، بازنستگی و شکاف هزینه‌ها

در همین اثنا، بازنشستگان نیز با چالش‌هایی متفاوت اما هم‌سنگ روبرو هستند؛ چالش‌هایی از جنس درمان و خدمات اجتماعی. حسین غلامی، فعال صنفی بازنشستگان تأمین اجتماعی به فاصله عمیق هزینه‌های درمان و توان مالی بازنشستگان اشاره می‌کند و معتقد است این فاصله، عملاً مفهوم «درمان قابل دسترس» را برای بخش بزرگی از بازنشستگان از بین برده است. او می‌گوید: طبق قانون، بازنشستگان با ۳۰ سال سابقه کار و پرداخت حق بیمه باید از درمان رایگان برخوردار باشند اما در عمل افزایش هزینه‌های دارو و خدمات درمانی، برخی بازنشستگان را به سمت درمان‌های ناقص یا تأخیر در درمان سوق داده که پیامدهای جدی برای سلامتشان در پی دارد. او همچنین به نقش بیمه‌های تکمیلی انتقاد دارد. به اعتقاد غلامی، ساختار بیمه تکمیلی به‌جای آنکه فشاری از روی دوش بازنشستگان بردارد، به منبع درآمدزایی بیمه‌ها تبدیل شده و روزه‌روز فاصله میان هزینه و پوشش واقعی درمان را بیشتر می‌کند.